

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. dubna 2018 ve věci ods. **M. K.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici xxx, odsouzeného pro pokus trestného činu vraždy podle ust. § 8 odst. 1 a § 219 odst. 1, 2 písm. h) tr. zákona, a pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009, o návrhu na povolení obnovy řízení

takto:

Podle § 283 písm. d) tr. řádu se návrh odsouzeného **M. K.**, nar. xxx, na povolení obnovy řízení v trestní věci sp. zn. 46 T 9/2006, **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 07. 06. 2006, sp. zn. 46 T 9/2006, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 04. 10. 2006, sp. zn. 8 To 88/2006, byl M. K. uznán vinným pro pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1 a § 219 odst. 1, 2 písm. h) tr. zákona (skutková zjištění ad **1.**) a pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákona č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009 (skutková zjištění ad **2.**).
2. Uvedené trestné činnosti se podle skutkových zjištění soudu I. stupně odsouzený dopustil následujícím způsobem. **1.** Dne xxx kolem 21,30 hod, na parkovišti v Praze xxx xxx ulice, najel s dodávkovým vozidlem Fiat Ducato 2,5D, RZ xxx, VIN ZFA29000000386045 na poškozeného uživatele tohoto vozidla R. M. , nar. xxx , když se poškozenému podařilo na přední části vozidla zachytit, snažil se jej kličkováním s vozidlem, zvyšováním rychlosti jízdy až na 45 km/h., pouštěním stěračů setřást a přejet, což se mu nakonec povedlo a způsobil mu zlomeninu přední hrany pravé kyčelní jamky, zlomeninu hlezna vpravo s oděrkami a tržnými rankami, přičemž přejetím poškozeného mohla vzniknout i smrtící poranění, přičemž tak jednal, neboť poškozený M. se mu snažil zabránit v odjetí s vozidlem.
3. Dne 20. 03. 2004 kolem 21,30 hod. na parkovišti v Praze xxx xxx ulice, vnikl po překonání zámku vozidla, do dodávkového vozidla Fiat Ducato 2,5D, RZ xxx, VIN ZFA29000000386045 v hodnotě 90.000,- Kč ve vlastnictví S. P. , nar. xxx , pomocí nezjištěného předmětu odstranil zábranu na volantu, vozidlo nastartoval a odjel s tímto vozidlem a též cestovní taškou obsahující 2 ks pánských slipů, 2 ks souprav dámského prádla, tričko a šortky HIS, zimní pánskou bundu, nabíječku k telefonu Nokia, holící strojek Philips a pánský parfém Avon v celkové hodnotě 3.972,- Kč.
4. Za uvedenou trestnou činnost byl M. K. rozsudkem Městského soudu v Praze 07. 06. 2006, sp. zn. 46 T 9/2006, odsouzen podle § 219 odst. 2 tr. zákona s přihlédnutím k § 35 odst. 1, 2 tr. zákona k souhrnnému a úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) let, přičemž současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 10. 2005, sp. zn. 4 T 25/2004, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zákona byl ods. K. pro výkon trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Odsouzenému byla též dle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost zaplatit Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, krajské pobočce pro hlavní město Prahu, se sídlem Praha 1, Na Perštýně 6, škodu ve výši 20.175,- Kč.

5. Proti zmíněnému rozsudku soudu prvního stupně podal odsouzený odvolání, ve kterém především vytýkal nedbale provedené vyšetřování orgánů činných v trestním řízení, zejména poukazoval na závady v provedení rekognice, tedy že se stal obětí manipulace důkazy, aby jej poškozený M. musel poznat, dále na nepřesnosti ve výpovědích poškozeného, a na neuznání alibi odsouzeného, kdy soud hodnotil svědectví J. K. ve prospěch odsouzeného jako zcela nepravdivé a lživé, ačkoliv svědek K. potvrdil, že odsouzený na místě činu nebyl, a tedy že nebyla na 100 % prokázána vina odsouzeného, a proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně zrušil.
6. Vrchní soud v Praze následně rozsudkem ze dne 04. 10. 2006, sp. zn. 8 To 88/2006, podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu napadený rozsudek Městského soudu v Praze částečně zrušil, a to pouze ve výroku o trestu. Podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhodl tak, že při nezměněných výrocích o vině v rozsudku soudu prvního stupně odsoudil M. K. za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákona, a za pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1, § 219 odst. 1, odst. 2 písm. h) tr. zákona, dále za pokus trestného činu vraždy podle § 8 odst. 1, § 219 odst. 1, odst. 2 písm. a), f) tr. zákona, trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákona a trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 185 odst. 2 písm. a), b), odst. 3 písm. b) tr. zákona, kterými byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 25. 05. 2005, sp. zn. 43 T 7/2005, a za trestný čin nedovolené výroby a držení omamných a psychotropních látek a jedů podle § 187 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákona a trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm.) tr. zákona, kterými byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 10. 2005, sp. zn. 4 T 25/2004. Ods. M. K. uložil odvolací soud podle § 219 odst. 2 za použití § 35 odst. 2 a § 29 odst. 2 tr. zákona souhrnný výjimečný trest odnětí svobody v trvání 18 (osmnácti) let se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou. Současně byly podle § 35 odst. 2 tr. zákona zrušeny výroky o trestu rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 20. 10. 2005, č.j. 4 T 25/2005-298, a Městského soudu v Praze ze dne 25. 05. 2005, sp. zn. 43 T 7/2005, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením pozbyla podkladu. V rámci odůvodnění svého rozhodnutí se Vrchní soud v Praze zcela ztotožnil se skutkovými závěry soudu I. stupně.
7. Odsouzený následně podal ústavní stížnost, doručenou Ústavnímu soudu dne 18. 12. 2006, a již Ústavní soud usnesením ze dne 21. 05. 2008, sp. zn. IV. ÚS 800/06, jako zjevně neopodstatněnou odmítl podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu. Ústavní soud neshledal žádné porušení ústavně zaručených práv odsouzeného, a naopak uvedl, že soud postupoval zcela v souladu s procesními pravidly.
8. Odsouzený rovněž podal podnět k podání stížnosti pro porušení zákona, který byl po přezkoumání věci odložen dne 22. 09. 2016.
9. Odsouzený M. K. dále podal prostřednictvím svého zmocněnce J. K. návrh na povolení obnovy řízení podle § 278 tr. řádu ze dne 19. 02. 2016, doručený zdejšímu soudu dne 19. 02. 2016 (č.l. 385 a násl.). Tento návrh odůvodnil tak, že existují dostatečné nové důkazy prokazující samoučelnou svévolnost likvidace jeho osoby v původním trestním řízení v roce 2006 senátem 46 T vedeným JUDr. Dušanem Paškou i Vrchním soudem v Praze pod vedením JUDr. Lněničky. V návrhu odsouzený uváděl, že šlo ve skutečnosti o zcela zmanipulované soudní řízení ze stran orgánů činných v trestním řízení a pomstu za únos policistů i se služebním vozidlem v jiné trestní věci M. K.. Dle tohoto návrhu byl Policií ČR a Městským státním zastupitelstvím v Praze uměle vykonstruován případ 46 T

9/2006. V návrhu dále uvedl, že ačkoliv jsou některé tzv. nové důkazy ve skutečnosti původem již z roku 2005, ve vztahu k provedené likvidaci M. K. jsou nové, neboť v řízení 46 T 9/2006 byly zcela záměrně ignorovány, přičemž navrhovatel proto odkazuje na celý spisový materiál v řízení vedeném pod spisovou značkou 46 T 9/2006. Dále uvádí, že soudu budou předloženy nové klíčové důkazy o spiknutí, které nelze předložit v tomto návrhu, neboť nemá k Městskému soudu v Praze žádnou důvěru, dle jeho návrhu jsou v sázce lži a podvody páchané soudcem Městského soudu v Praze JUDr. Dušanem Paškou. V tomto návrhu rovněž odsouzený uvádí, že je zjevné a bude prokázáno, že v řízení zmanipulovaném JUDr. Paškou byly jeho „závěry“ zatíženy nespornou materiální lží, kterou vytvořil on sám ve zjevné spolupráci s Městským státním zastupitelstvím, Mgr. Martinem Omelkou, a Policií ČR. Dle návrhu odsouzeného JUDr. Paška ignoroval jeho nevyvratitelné alibi. Odsouzený svůj návrh uzavřel s tím, že JUDr. Paška nemůže vést obnovu řízení. V závěru návrhu také uvedl, že chce vyslechnout jako svědky JUDr. Dušana Pašku (soudce Městského soudu v Praze), JUDr. J. Lněničku (soudce Vrchního soudu v Praze), Mgr. Martina Omelku (dříve státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze, nyní soudce u Krajského soudu v Liberci), JUDr. Burianovou (soudkyně Městského soudu v Praze), JUDr. Michaelu Židlickou (soudkyni Ústavního soudu), JUDr. Milana Rossiho (soudce Obvodního soudu pro Prahu 2), Mjr. Ing. Rosáka (policejního komisaře), plukovníka Josefa Mareše (šéfa 1. oddělení), Petra Weisse (soudního znalce z oboru psychiatrie), R. M. (korunního svědka a zároveň poškozeného ve věci 46 T 9/2006) a J. K. (xxx xxx).

10. Odsouzený M. K. byl poté zdejším soudem vyzván přípisem ze dne 09. 03. 2016, aby soudu sdělil nové skutečnosti nebo důkazy, neboť ve své žádosti nazvané „Návrh na povolení obnovy řízení dle ust. § 278 tr. řádu“ neuvedl žádné nové skutečnosti ani důkazy soudu dříve neznámé. Současně byl tímto přípisem poučen o nutnosti být zastoupen advokátem, a nikoliv obecným zmocněncem J. K., který byl zároveň v rámci původního trestního řízení vyslechnut jako svědek.
11. Následně odsouzený zaslal zdejšímu soudu „Návrh na povolení obnovy řízení dle ust. § 278 tr. řádu“ ze dne 10. 10. 2017. Tento návrh je obsahově totožný jako výše uvedený návrh ze dne 19. 02. 2016.
12. Odsouzený poté svůj návrh na povolení obnovy doplnil o nové důkazy ve svém dopise ze dne 28. 10. 2017 (č. l. 396 a násl.), které označil jako následující: 1) Dle doplnění návrhu odsouzeného jde o spis vedený u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod č. j. 2 T 37/2007, kdy při projednávání žádosti o povolení obnovy řízení u J. K. bylo Obvodním soudem pro Prahu 2 prokázáno, že jeho alibi od J. K. je od samého počátku ničím nezpochybnitelné, neboť se J. K. o trestním stíhání odsouzeného dozvěděl někdy v březnu roku 2005 na návštěvě odsouzeného ve vazební věznici xxx. V tomto bodě doplněného návrhu rovněž odsouzený uvádí, že J. K. byl za toto svědectví protiprávně zlikvidován JUDr. Paškou. 2) Poškozený R. M. u Obvodního soudu pro Prahu 2 čtyřikrát do protokolu o výsledku svědka uvedl, že odsouzeného nikdy na sto procent nepoznal jako pachatele, a to ani dle fotografií předložených na Policii ČR, ani *in natura*, ani u Městského soudu v Praze při hlavním líčení. Dále zde odsouzený znovu poukazuje na to, že ve věci 46 T 9/2006 jde o spiknutí JUDr. Pašky, Policie ČR, Městského státního zastupitelství v Praze, Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze. Za klíčové důkazy o tomto spiknutí považuje policejní protokoly z ledna a února roku 2005, kde se píše o přibrání znalců a jméno odsouzeného zde již figuruje, ačkoliv všichni tvrdí, že totožnost pachatele byla neznámá až do rekognice *in natura* někdy v červnu roku 2005. Dále uvádí, že JUDr. Paška si do soudní síně pozval poškozeného M. před zahájením

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

hlavního líčení, kde s ním setrval 10-15 minut. Poukazuje na to, že od svědka J. K. nikdo nechtěl po dobu 10 let přijmout trestní oznámení na všechny zainteresované osoby v tomto spiknutí, podařilo se to jen u JUDr. Hercogové z Městského státního zastupitelství. Závěrem odsouzený shrnul, že za dva nové důkazy považuje ty od Obvodního soudu pro Prahu 2 a také trvá na tom, co bylo uvedeno v původním návrhu na povolení obnovy řízení.

13. V rámci nařízeného veřejného zasedání konaného dne 27. 4. 2018 obhájce odsouzeného uvedl, že mu odsouzený sdělil, že on konkrétně žádné důkazy nemá. Dále mu sdělil, že souhlasí s tím, aby byl jako svědek vyslechnut J. K. s tím, že on soudu předložil důkazy, o které odsouzený opírá svůj návrh.
14. **Svědka J. K.** při veřejném zasedání podal následující výpověď. Uvedl, že pokud se jedná o výpověď svědka M., který vypovídal u jeho obnovy soudního řízení u Obvodního soudu pro Prahu 2, svědek M. 4x do protokolu uvedl, že odsouzeného M. K. nikdy nepoznal, což svědek K. pokládá za velice důležitý důkaz do řízení o povolení obnovy u odsouzeného K.. Dále svědek K. uvedl, že byl odsouzen za křivou výpověď v případě vedeném pod sp. zn. 46 T 9/2006, protože se nemohl od pana K. dozvědět na návštěvě někdy v březnu roku 2005 o tom, že je stíhán za tento skutek, který nikdy nespáchal, protože měl od něj potvrzené alibi. Uvedl, že před Obvodním soudem pro Prahu 2 prokázal, že nic nespáchal, ale na nátlak Městského soudu, JUDr. Burianové, byla jeho obnova řízení zamítnuta. Dále uvedl, že když byl přítomen u Městského soudu v Praze v řízení týkající se ods. K., JUDr. Paška si ještě před zahájením hlavního líčení pozval do soudní síně poškozeného M., kde s ním setrval zhruba asi 10 – 15 minut, ods. K. k tomu vůbec nebyl přiveden eskortou. Kvůli tomu podal na JUDr. Pašku trestní oznámení, ale policie ho hodila do koše. Dále svědek K. uvedl, že se JUDr. Paška podíval do spisu a řekl, že v žádném případě se od pana K. nemohl dozvědět o jeho trestním stíhání v březnu na návštěvě, ještě společně s družkou odst. K., paní K., protože oficiálně nikdo až do července do rekognice *in natura* nevěděl, kdo je pachatelem. Toto je dle něj vyvráceno nejen Obvodním soudem pro Prahu 2, ale také usnesením ve spisovém materiálu 46 T 9/2006. Zároveň uvedl, že se nejedná o nový důkaz, ale je to tzv. opomenutý důkaz. Na JUDr. Pašku podal také žalobu na ochranu osobnosti, která byla JUDr. Ceplem zamítnuta. Dále svědek K. uvedl, že ods. K. byl také souzen za únos policejního vozidla, nikdo dle něj neposlouchal znalce dr. Weiss v řízení týkající se tohoto únosu. Dále poukázal na to, že je ods. K. nevyléčitelně nemocný narkoman a bylo mu nařízeno ústavní léčení, přičemž toto ústavní léčení nikdy neabsolvoval. Psychiatrická léčebna v Praze 8 ods. K. nikdy řádně neléčila, to považuje za velký problém. Dále konstatoval, že ods. K. byl několikrát trestaný za řadu trestných činů, ale nikdy nebyl trestaný za to, že by někoho zabil nebo zavraždil. Svědek K. znovu uvedl, že toto není nový důkaz, ale vzhledem k tomu co říkal, dle něj vzniká otázka, jak je vůbec možné, že je někdo protiprávně odsouzený. Také uvedl, že se v ČR obrátil na všechny instituce, které existují, a to proto, aby se s ods. K. domohli spravedlnosti, protože svým způsobem Městský soud v Praze z něj udělal de facto komplice pana K. jenom proto, že přišel k soudu a řekl pravdu. Dle něj je odsouzený K. již minimálně 6 let ve výkonu trestu za něco, co nespáchal. Policie se usnesla od stolu a vymyslela tento případ K.. Odsouzeného K. zastupuje přes 25 let ve všech jeho kauzách. Nechce předvolávat všechny svědky, které navrhovali, jenom předá soudu dokumenty. Vše považuje za klíčové opomenuté důkazy.
15. Následně na dotaz obhájce, aby uvedl konkrétní nové důkazy v rámci řízení o povolení obnovy řízení, svědek K. reagoval, že jde o dva nové klíčové dokumenty, za 1) jde o výpověď svědka M. před Obvodním soudem pro Prahu 2 při jeho povolení o obnovu

soudního řízení. Za 2) jde o usnesení od JUDr. Rossiho z Obvodního soudu pro Prahu 2, kde zcela jasně píše, že ty dokumenty, které označil (policejní protokoly), byly opomenuty. Je to dle něj svým způsobem starý důkaz, který byl opomenut. Dále svědek zmínil psychologické posudky u ods. K., s tím, že ty ale spadají až do doby řízení vedených senáty 43 T a 46 T, a uvedl, že už asi dnes nemají žádnou váhu. Závěrem svědek K. uvedl, že se mu v roce 2016 povedlo podat trestní oznámení na všechny zainteresované, ale Městské státní zastupitelství to vyhodnotilo tak, že podali stížnost pro porušení zákona v jeho neprospěch a v neprospěch ods. K., ale ministr Pelikán to zamítl a žádnou stížnost pro porušení zákona nepodal.

16. Obhájce v závěrečné řeči navrhl, aby na základě nových důkazů, které byly předloženy, bylo návrhu na povolení obnovy vyhověno.
17. Podle § 213 odst. 1 tr. řádu následně soud předložil stranám listinné důkazy, a to rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 07. 06. 2006, sp. zn. 46 T 9/2006 (č.l. 245 – 254), rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 04. 10. 2006, sp. zn. 8 To 88/2006 (č.l. 294 – 297), usnesení Ústavního soudu 21. 05. 2008, sp. zn. IV. ÚS 800/06 (č.l. 349 – 353), připojený spis Obvodního soudu pro Prahu 2, sp. zn. 2 T 37/2007 (z něj zejména rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 06. 2007, sp. zn. 2 T 37/2007 na č.l. 67 – 71, usnesení Městského soudu v Praze ze dne 06. 11. 2007, sp. zn. 9 To 437/2007 na č. l. 111- 114, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 o povolení obnovy řízení ze dne 09. 05. 2013, sp. zn. 2 T 37/2007 na č.l. 252 – 266 a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 o povolení obnovy řízení ze dne 19. 12. 2013, sp. zn. 2 T 37/2007 na č.l. 313 – 329, usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 09. 2013, sp. zn. 9 To 282/2013 na č.l. 275 – 278 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 22. 04. 2014, sp. zn. 9 To 108/2014 na č.l. 342 – 350, usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 o zamítnutí povolení obnovy řízení ze dne 05. 03. 2015, sp. zn. 2 T 37/2007 na č.l. 412 – 416 a usnesení Městského soudu v Praze ze dne 07. 05. 2015, sp. zn. 9 To 158/2015 na č.l. 422 – 424), dále opisy rejstříku trestů ods. K. a svědka J. K., informace o vyhledávání odcizených vozidel, přípis z MFČR panu K., dopis Andreji Babišovi, sdělení MSCR ohledně stížnosti pro porušení zákona, přípis Robertu Pelikánovi, žádost o schůzku s nejvyšším státním zástupcem, přípis panu Pavlu Zemanovi, odpověď JUDr. Rychetského J. K.
18. Po provedeném dokazování v rámci veřejného zasedání dospěl Městský soud v Praze k závěru, že návrh odsouzeného M. K. na povolení obnovy řízení není důvodný.
19. Podle § 278 odst. 1 tr. řádu platí, že obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, se povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve, odůvodnit jiné rozhodnutí o vině, nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele, nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
20. Svědek J. K. během podání své svědecké výpovědi při veřejném zasedání konaném dne 27. 04. 2018 poukazoval na to, že poskytl ods. K. alibi, za což byl následně odsouzen Obvodním soudem pro Prahu 2 za trestný čin křivé výpovědi. K tomuto uvádí soud následující. J. K. , který dne 07. 06. 2006 vypovídal při hlavním líčení v řízení vedeném u zdejšího soudu pod 46 T 9/2006 ve prospěch odsouzeného M. K. a poskytl mu tzv. alibi,

byl následně rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 06. 2007, č.j. 2 T 37/2007-67, shledán vinným za trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 175 odst. 2 písm. a) tr. zákona. Za tento trestný čin byl citovaným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 2 odsouzen k trestu odnětí svobody v délce 11 měsíců, přičemž výkon tohoto trestu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce trvání 22 měsíců. J. K. proti tomuto rozsudku podal odvolání, jež bylo následně zamítnuto usnesením Městského soudu v Praze ze dne 06. 11. 2007, č. j. 9 To 437/2007-111. Rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 27. 06. 2007, č. j. 2 T 37/2007-67, nabyt právní moci dne 06. 11. 2007. Proti uvedeným rozhodnutím podal J. K. ústavní stížnost, která byla usnesením Ústavního soudu ze dne 22. 05. 2008, sp. zn. II. ÚS 548/08, odmítnuta jako zjevně neopodstatněná. Následně podal dne 29. 05. 2012 návrh na povolení obnovy řízení ve věci jeho odsouzení za trestný čin křivého svědectví. Obnova řízení byla rozhodnutím Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 09. 05. 2013, sp. zn. 2 T 37/2007, povolena. Městský však v Praze však následně toto rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 zrušil usnesením ze dne 16. 09. 2013, sp. zn. 9 To 282/2013, a vrátil zpět k novému rozhodnutí Obvodnímu soudu pro Prahu 2, který následně usnesením ze dne 19. 12. 2013, sp. zn. 2 T 37/2007, znovu povolil obnovu řízení. Městský soud v Praze znovu rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 zrušil usnesením ze dne 22. 04. 2014, sp. zn. 9 To 108/2014, a následně Obvodní soud pro Prahu 2 usnesením ze dne 05. 03. 2015, sp. zn. 2 T 37/2007, zamítl návrh J. K. na povolení obnovy řízení. Stížnost J. K. proti tomuto rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2 byla Městským soudem v Praze zamítnuta pod sp. zn. 9 To 158/2015 a usnesení o zamítnutí povolení obnovy řízení se stalo pravomocným dne 07. 05. 2015.

21. J. K. byl tudíž pravomocně odsouzen za trestný čin křivé výpovědi, na čemž nic nemění ani dvě prvnostupňová rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 2, která nejprve obnovu řízení ve věci jeho odsouzení za trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku povolila. Rovněž zdejší soud podotýká, že svědectvím J. K. se Městský soud v Praze řádně vypořádal již ve svém rozsudku ze dne 07. 06. 2006, sp. zn. 46 T 9/2006, kdy dospěl k závěru, že toto svědectví se nezakládá na pravdě. Vrchní soud v Praze svým rozsudkem ze dne 04. 10. 2006, sp. zn. 8 To 88/2006, přitom potvrdil, že závěry soudu I. stupně jsou správné. Zdejší soud proto nedospěl na základě tvrzení odsouzeného K. a svědka K. k závěru, že by výše uvedené pravomocné rozhodnutí soudů (OS-P2 a MS Praha) týkající se křivé výpovědi J. K. měl nyní jakkoliv zpochybňovat. Zároveň odsouzený K. nepředložil zdejšímu soudu žádné nové důkazy nebo skutečnosti, které by dřívější rozhodnutí soudů mohla zvrátit.
22. Dále svědek J. K. během veřejného zasedání konaného dne 27. 04. 2018 u zdejšího soudu poukazoval na provedené rekognice v řízení ods. K. a uváděl, že poškozený M. nikdy ods. K. nepoznal. S těmito závěry se však zdejší soud neztotožňuje. S výpovědí poškozeného M. se řádně vypořádal již rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 07. 06. 2006, sp. zn. 46 T 9/2006, a jeho závěry byly stvrzeny i rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 04. 10. 2006, sp. zn. 8 To 88/2006. Vrchní soud v Praze ve svém odůvodnění rozhodnutí mimo jiné uvedl, že soud prvního stupně provedl řádným způsobem všechny relevantní důkazy při zachování všech práv odsouzeného na obhajobu. K námitkám odsouzeného proti hodnocení výsledků rekognic provedených s poškozeným, uvedl, že nemá za to, že by došlo k nějaké manipulaci ze strany policie. Rysy odsouzeného jsou natolik specifické, že závěr poškozeného, že odsouzeného poznal jak při rekognici podle fotografií, tak při rekognici *in natura*, nezpochybňují. Pokud poškozený uvedl při první rekognici *in natura*, že odsouzeného poznává s jistotou 90 %, pak je třeba uvést, že při druhé z těchto rekognic, ani při rekognici podle fotografií, už

žádnou takovou výhradu neuplatnil. Při výslechu před soudem prvního stupně pak poškozený upřesnil, že odsouzeného poznal podle rysů obličeje a že svou výhradou myslel pouze to, že nechce nikoho neprávem obvinít, a také zopakoval, že odsouzeného při rekognici *in natura* poznal. Nadto z výpovědi poškozeného M. před Obvodním soudem pro Prahu 2 v řízení o povolení obnovy řízení u J. K. přitom nikterak nevyplynulo, že by poškozený M. tehdy ods. K. jako pachatele nepoznal. Soud přitom poznamenává, že je zcela logické a přirozené, že s odstupem doby si bude poškozený na události, ke kterým došlo již před dlouhou řadou let, pamatovat čím dál tím hůře. Zdejšímu soudu nebyly předloženy žádné nové důkazy ani skutečnosti dříve neznámé, které by svědectví poškozeného M. jakkoliv zpochybňovaly.

23. Skutečnost, že se svědek J. K. obrátil na všechny možné instituce a vlivné osoby, a to na Andreje Babiše, na Roberta Pelikána, na předsedu Ústavního soudu JUDr. Rychetského, na nejvyšší státní zastupitelství a další, o čemž během veřejného zasedání konaného dne 27. 04. 2018 u zdejšího soudu doložil kopie dopisů, však není ani novou skutečností ani novým důkazem, které by mohly být důvodem pro vyhovění návrhu na povolení obnovy řízení u ods. K.. Stejně tak skutečnost, že se svědek J. K. snaží podat na všechny orgány činné v trestním řízení trestní oznámení, příp. žalobu, není novou skutečností ani důkazem, které by dle zákona odůvodňovaly vyhovění návrhu na povolení obnovy řízení. Dále zdejší soud podotýká, že tvrzení svědka K., že ods. K. byl sice několikrát trestaný, ale nikdy ne za to, že by někoho zabil nebo zavraždil, není zcela pravdivé. Ods. K. byl v minulosti pravomocně odsouzen rovněž za pokus o vraždu jiné osoby (viz opis z rejstříku trestů ods. K., rozsudek MS Praha sp. zn. 43 T 7/2005).
24. Pokud jde o další tvrzení ods. K. v jeho písemném podání ze dne 28. 10. 2017, že v jeho věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 46 T 9/2006 jde ve skutečnosti o spiknutí Policie ČR, Městského státního zastupitelství, Městského soudu v Praze a Vrchního soudu v Praze, považuje zdejší soud tato tvrzení za zcela absurdní. Spisový materiál vedený pod sp. zn. 46 T 9/2006 obsahuje důkazy opatřené v souladu s trestním řádem, které orgány činné v trestním řízení vyhodnotily tak, jak je uvedeno v rozsudku zdejšího a odvolacího soudu. Nelibost odsouzeného s jejich závěry je sice pochopitelná, ale současně odsouzený v tomto řízení nenabídl soudu důkazy, které by mohly dřívejší pravomocná rozhodnutí soudů změnit.
25. Na základě výše uvedeného proto zdejší soud dospěl k závěru, že veškeré argumenty, které odsouzený nyní předkládá, již byly řešeny v předchozím řízení, a to jak v řízení před soudem prvního stupně, tak i před odvolacím soudem. Listiny, které předložil odsouzený, nepřinášejí žádná nová zjištění, která by bylo způsobila vést k jinému rozhodnutí o vině, trestu, resp. o náhradě škody. Skutečnost, že bylo před Obvodním soudem pro Prahu 2 vedeno řízení o povolení obnovy ve věci křivé výpovědi svědka J. K., automaticky nezakládá důvody pro povolení obnovy ve věci ods. K. v tomto řízení. Dle konstantní judikatury platí, že ani nesmí dojít k nekritickému převzetí nově tvrzených skutečností či důkazů bez jejich zhodnocení ve vztahu ke skutečnostem a důkazům, z nichž povstalo původní skutkové zjištění. Rovněž každý nový důkaz zpravidla také není sám o sobě schopný takové účinky vyvolat (viz např. usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 04. 2004, sp. zn. III. ÚS 62/2004). V případě ods. K. ale ani nenastala situace, že by se soud musel vypořádávat s novými důkazy ve vztahu k důkazům již provedeným, protože ods. K. žádné nové důkazy nepředložil a je třeba zdůraznit, že institut obnovy řízení neslouží k přehodnocování důkazů prováděných v předešlém řízení.

26. Na základě shora uvedeného bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno a žádost odsouzeného o povolení obnovy řízení byla zamítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **lze** podat stížnost **do 3 (tří) dnů** ode dne oznámení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.

Praha, 27. dubna 2018

JUDr. Kateřina Radková
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.